

Č. 10.103.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Byla-li předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí ve výši částku 200 Kč nepřesahující, jest rozhodnutí okresního úřadu podle odst. 3 čl. 8 zák. org. č. 125/27 v každém případě konečné.

(Nález ze dne 27. října 1932 č. 12.215.)

V ě c: Zemplinské lesné hospodárstvo, úč. spol. v Ružomberku (adv. Dr. Pavel Gál z Ružomberku) proti zemskému úřadu v Bratislavě (za obec S. adv. Dr. Jan Pfrogner z Prahy) o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebními rozkazy obce S. z 10. září 1927 byla stěžující si straně z převodu nemovitostí na Jana M. a Josefa D. a jeho manželku předepsána dávka z přírůstku hodnoty nemovitosti ve výši 33 Kč 50 h a 182 Kč 52 h. O odvoláních, v nichž stěžující si strana namítala jednak, že převody jsou osvobozeny podle ustanovení § 3 č. 3 dávk. prav. č. 143/22 od dávky, jednak, že přírůstek hodnoty byl nesprávně zjištěn, rozhodovalo v instančním postupu obecní zastupitelstvo usnesením z 11. května 1926, pak okresní úřad ve Snině rozhodnutími z 27. listopadu 1928 a konečně zemský úřad v Bratislavě dnes nař. rozhodnutími, jimiž platební rozkazy byly zrušeny a obecnímu starostovi nařízeno zavedení nového vyměřovacího řízení. Současně pak byla zamítnuta námitka odvolání, domáhající se osvobození od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti z důvodu, že jde o převody uskutečněné na základě zákona záborového a zákonů tento zákon provádějících a doplňujících.

Stížnosti do rozhodnutí těchto podané brojí proti nař. rozhodnutím jedině potud, pokud převodům nebylo přiznáno osvobození od dávky. Uvažuje o stížnostech musil se nss z povinnosti úřední zabývatí především otázkou, zda nař. rozhodnutí byla vydána úřadem k tomu kompetentním.

Rozhodnutí okresního úřadu ve Snině byla vydána dne 27. listopadu 1928, tedy po 1. červenci 1928, kteréhož dne v zemi Slovenské nabyt účinnosti zákon o organizaci politické správy č. 125/27 (odst. 1 hlavy II). Podle odst. 3 hlavy II cit. zák. všeobecné právní předpisy, jakož i právní předpisy v jednotlivých zemích nebo župách zůstávají v platnosti, pokud tomuto zákonu nebo vl. nař. na jeho základě vydaným neodporují. Z ustanovení toho plyne a contrario, že dnem účinnosti zák. č. 125/27, to jest dnem 1. července 1928, pozbyly platnosti všechny právní předpisy, které ustanovením tohoto zákona odporují. Článek 8 cit. zák., jednající o opravných prostředcích, ustanovuje v odst. 1, že pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí (opatření a nálezů) okresního úřadu k zemskému úřadu. V odst. 3 se pak stanoví, že při sporech, jejichž předmětem jest pouze peněžité plnění částky 200 Kč nepřesahující, jest odvolání nepřipustno. Rozhodnutí okresního úřadu o takovýchto odvoláních jest

tedy konečné, takže žádný úřad vyšší stolice není příslušný, aby je mohl instančně přezkoumávat. Ustanovení toto jest dáno v zákoně organizačním č. 125/27 a vztahuje se bez výjimky na všechna rozhodnutí (opatření a nálezy) politických úřadů bez rozdílu, v jaké jejich působnosti zákonem nebo vl. nař. jim přikázané rozhodnutí ta vydána, tedy také na rozhodnutí o opravných prostředcích ve věci dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti podle § 19 dávk. prav.

I když tedy podle dřívějšího ustanovení odst. 3 § 19 dávk. prav. č. 143/22 byl ve věcech dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí do rozhodnutí bezprostředního úřadu dohlédacího, t. j. okresního úřadu, přípustný další opravný prostředek k vyššímu dohlédacímu úřadu, t. j. zem. úřadu, nehledíc k výši peněžního plnění, odporuje tento předpis, pokud jde o platební příkazy znějící na částku 200 Kč nepřesahující, ustanovení čl. 8 odst. 3 zák. č. 125/27, jenž z rozhodnutí okr. úřadu připouští opravný prostředek jen tehdy, přesahuje-li peněžité plnění částku 200 Kč, a pozbyl proto v tomto rozsahu ve smyslu bodu 3 II. hlavy zák. č. 125/27 dnem účinnosti tohoto zákona platnosti, takže další odvolání z rozhodnutí okr. úřadu jest nepřipustno, a zem. úřad jako stolice odvolací není vůbec kompetentní, aby věcně rozhodoval o opravném prostředku k němu v takovém sporu vzneseném.

V daném případě šlo o spory, jejichž předmětem bylo vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí částku 200 Kč nepřesahující. Rozhodnutí okr. úřadu vydaná dne 27. listopadu 1928, tedy již za účinnosti zákona organizačního, byla proto konečná a další odvolání proti nim bylo nepřipustno. Žal. úřad nebyl vzhledem k tomu příslušný o nepřipustném odvolání rozhodovati, a rozhodnutí jeho jako rozhodnutí úřadu nekompetentního musila býti zrušena podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.104.

Učitelstvo. — Pojištění pensijní: * Ustanovení § 68 odst. 4 zák. č. 89/20 o pensijním pojištění neposkytuje učiteli veřejné školy národní, který přestoupil do služeb veřejné školské správy ze služby na škole soukromé, nárok, aby mu započtena byla služba na soukromé škole do doby, rozhodné pro nárok na výslužné a jeho výměru.

(Nález ze dne 27. října 1932 č. 15.559.)

V ě c: Jindřich K. v Š. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zápočet soukromé služby pro pensi.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výnosem ze 12. února 1929 rozhodla zšr v Brně takto: Podáním z 26. září 1928 domáhá se Jindřich K., odborný učitel občanské školy dívčí, zápočtu soukromé služby ode dne 1. září 1921 do dne 7. září 1922, po kterouž byl pojištěn u zemské úřadovny II. Všeobecného pensijního ústavu v Praze, pro nárok na výslužné a jeho výměru. Ustanovením ve službě školní vstoupil žadatel do služby, vyňaté podle § 2 odst. 3 zák.